

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum ille qui semel est excommunicatus, excommunicari possit vltcrius?

6

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

communicatione, est separatio à sacramentis Ecclesie, sed aliquando tota ciuitas interdicitur à diuinis. Ergo & excommunicari vniuersitas aliqua potest:

SED contra est gloss. August. & Matth. 13. quæ dicit, quòd princeps, & multitudo non est excommunicanda.

* gloss. sup. illud Matth. 13.

RESPONDEO dicendum, quòd excommunicari non debet aliquis nisi pro peccato mortali. Peccatum autem in actu consistit. Actus autem non est communis, sed singularium personarum, vt frequenter: & ideo singuli de communitate excommunicari possunt, non autem ipsa cõmunitas*. Et si etiam quandoque actus sit alicuius totius multitudinis, vt quando multi nauem trahunt, quam nullus per se trahere possit: tamen non est probabile quòd aliqua communitas ita tota ad malum consentiat, quin aliqui sint dissentientes. Et quia non est Dei, qui iudicat omnem terram, vt condemnet iustum cum impio: vt dicitur Genes. 18. ideo Ecclesia, quæ Dei iudicium imitari debet, satis prouidè statuit, vt communitas non excommunicetur, ne cum lolijs & zizanijs, simul tradicetur & triticum.

Ne forte colligentes zizania, et ex Matthei. 75. ad auxilium. et habetur 24. q. 3. c. 1. si habes. 24. q. 3. c. Quid autem.

Ad primum ergo patet solutio ex dictis*.

* in corp. art.

Ad secundum dicendum, quòd suspensio non tanta pena est, quanta excommunicatio: quia suspensi non fraudantur Ecclesie suffragijs, sicut excommunicati*. Vnde etiam aliquis sine peccato proprio suspenditur, sicut & totum regnum ponitur sub interdictio pro peccato Regis: & ideo non est simile de excommunicatione & suspensione.

* ut patet ex ar. 2. huius q. cor. et loco ibid. citato.

ARTIC. VI.

Utrum ille qui semel est excommunicatus, ulterius excommunicari possit?

90

AD sextum sic proceditur. Videtur, quòd ille qui semel est excommunicatus, ulterius excommunicari non possit. Nam 1. Cor. 5. dicit Apostolus, Quid enim mihi de his qui foris sunt, iudicare? Sed excommunicati iam sunt extra Ecclesiam. Ergo super

per eos Ecclesia iudicium non habet, vt possit eos iterum excommunicare.

* vt dicitur est q. preced. art. 1. ¶ 2 Præterea, * Excommunicatio est separatio quædam à diuinis, & à communione fidelium. Sed postquam aliquis est priuatus aliquo, non potest iterum illo priuari. Ergo vnus excommunicatus non potest iterum excommunicari.

SED contra, Excommunicatio, quædam pœna est & medicinale remedium *. Sed pœnæ omnes, & medicinæ iterantur, cum causa exigit. Ergo & excommunicatio iterari potest.

RESPONDEO dicendum, quod ille qui excommunicatus est vna excommunicatione, potest iterum excommunicari, vel per eiusdem excommunicationis iterationem, ad maiorem sui confusionem, vt sic peccato resiliat: vel propter alias causas. Et tunc sunt principales excommunicationes, quot causis quibus aliquis excommunicatur.

Ad primum ergo dicendum, quod Apostolus loquitur de paganis, & alijs infidelibus, qui non habent characterem, per quem annumerati sint populo Dei. Sed quia character baptismalis, quo quis populo Dei annumeratur, est indelebilis; * ideo semper remanet baptizatus aliquo modo de Ecclesia: & sic Ecclesia semper de ipso iudicare potest.

Ad secundum dicendum, quod priuatio quantum non recipiat magis & minus secundum se, recipit magis & minus secundum causam suam. Et secundum hoc excommunicatio potest iterari; & magis est elongatus a suffragijs Ecclesiæ qui pluries excommunicatus, quam qui semel tantum.

QVÆST. XXIII.

De participatione cum excommunicatis, in III articulos diuisa.

DEINDE considerandum est de participatione cum excommunicatis.

¶ Circa quod quærentur tria.

¶ Primo, virum liceat excommunicato participare.

cap. nulli e. cum de fides. c. significauit, c. nuper, c. inter alias. de sentent. excom.